

פרופ' איתן אוקון

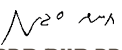
פרופסור איתן אוקון, בן 46, נוירו-אימונולוג החוקר את הקשר בין מערכת החיסון ובין מחלת האלצהיימר במרכז הבינתחומי לחקר המוח באוניברסיטת בר אילן, נשוי לשרית ואב לחמישה, הוא חבר קיבוץ עלומים בעוטף עזה. בשירותו הצבאי היה פרופ' אוקון לוחם ביחידת מגלן.

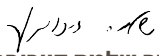
בבוקר השבעה באוקטובר, כאשר הבין מקולות הירי שנשמעו מבחוץ ומהתכתובת בקבוצת כיתת הכוננות של הקיבוץ, שבה הוא חבר, כי יש חשד לפלישת מחבלים, השאיר פרופ' אוקון את משפחתו בממ"ד, הורה להם להחשיך את הבית ולשמור על דממה, הצטייד באפוד וקסדה ממחסן הבית ויצא לפגוש את חברי כיתת הכוננות בנשקיית הקיבוץ. במהלך חמש שעות לחימה ארוכות, חילץ פצועים והגן על בתי הקיבוץ בגופו מפני עשרות מחבלים שפלשו אליו. כוחות הביטחון הראשונים הגיעו למקום רק בצהריים. בנשקיית הקיבוץ הייתה תחמושת מועטה בלבד. עד הצהריים כבר היו שלושה חברי כיתת כוננות פצועים, שפרופ' אוקון וחבריו ללחימה הצליחו לפנות לבית אחות הקיבוץ. הקרבות עם המחבלים, במספר זירות ברחבי הקיבוץ, נמשכו עוד שעות ארוכות, גם לאחר שהצטרפו אל כיתת הכוננות לוחמי יחידת מצדה וכוח של יהל"ם.

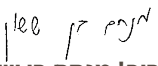
הודות לתושייה וללחימתם העזה של חברי כיתת הכוננות, ובהם פרופ' אוקון, התקפת חמאס בקיבוץ עלומים נבלמה ונמנע טבח בכל חברי הקיבוץ. הלחימה נמשכה עד השעה עשר וחצי בלילה ורק אז שב פרופ' אוקון אל משפחתו, שעדיין התבצרה בממ"ד ביתם.

לאחר פינוי תושבי הקיבוץ לנתניה, שהצליח לצאת לפועל רק בשלוש אחר הצהריים ביום ראשון, נשאר פרופ' אוקון במשך יחד עם חברי כיתת הכוננות שלא נפצעו, על מנת לא לנטוש את היישוב. רק לאחר כמה ימים חזר אל משפחתו המפונה. בהדרגה הצליח לחזור גם אל שגרת המחקר ולתפקידו כסגן דיקן וראש מחלקה באוניברסיטה.

ועדת הפרס מצאה את פרופ' איתן אוקון ראוי לפרס כ"ץ, על מופת לערבות הדדית, גבורה ומסירות במלחמת "חרבות ברזל" לשנת התשפ"ד בזכות יציאתו חלוץ להגנת קיבוץ עלומים במערכת "חרבות ברזל"; השתתפותו רבת העוז במלחמה; פעילותו בבלימה, בהתקפה ובפינוי, המשמשת מופת לחברי כיתות כוננות ולאזרחים מתנדבים להגן ולעמוד בפרץ.

הרב חיים סבתו

הרב שלמה דייכובסקי

פרופ' מנחם בן ששון